

Studiul *Imagologia literară: școli, direcții, metode* (Chișinău: Art-Poligraf, 2020, 222 p.), semnat de doctorul în filologie Elisaveta Iovu, sub coordonarea științifică a doctorului habilitat Aliona Grati, este inaugurator nu numai în contextul proiectului de cercetare „Cultura promovării imaginii orașelor din Republica Moldova prin intermediul artei și mitopoeticii”, dar și în domeniul general al teoriei literare românești, fapt care o individualizează pe autoare ca deschizătoare de drumuri. Gestul său creativ, născut într-un context deloc fertil pentru astfel de cercetări, denotă dorința de sincronizare cu realitatea avansată de peste hotare. Datorită lecturilor din mai multe limbi și a studiului aprofundat, lucrarea este incomparabilă. De acum încolo, oricine se va angaja în studiul Imagologiei sau în analiza operei literare din perspectiva acestei discipline, nu va putea evita această cercetare fundamentală.

Prin succesiunea favorabilă a celor trei capitole, studiul oferă o viziune de ansamblu asupra problemei abordate, o implicație teoretică marcată de îndrăzneală și de originalitate. Discursul teoretic evoluează în mod progresiv: de la teorie la practică. Pornind cu o perspectivă istorică asupra situației în domeniu, autoarea ajunge să stabilească principalele trăsături și prerogative ale Imagologiei. Lucrarea urmărește să definească disciplina, să-i stabilească obiectul de studiu și să-i inventarieze instrumentarul teoretico-metodologic. Impresionează capitolul trei prin noutatea perspectivei asupra creației lui Mircea Eliade. Analizând romanele *Maitrey*, *Lumina ce se stinge*, *Isabel și apele diavolului*, precum și nuvelele, notele de călătorie ale scriitorului român, Elisaveta Iovu își asumă un nou set de instrumente și mijloace de abordare a textului (*stereotip, mit, simbol clișeu, etnoimagine, alteritate* (Ceilalți), *identitate* (Eu/Noi), *arhetip, imagine, etnotip, (auto- / heter-) imago tip* ș.a.). Cercetătoarea are o anumită siguranță și naturalețe nu numai în explicarea teoretică a noțiunilor, dar și în utilizarea echilibrată a lor.

Trebuie să recunoaștem că deși „trăim în literatură” – o cunoaștem pe dinafară, iar „pentru crearea ansamblului, autorul are nevoie de conștiința participativă a celuilalt, de punctul lui distinct de vedere asupra lumii și asupra lui însuși” (Aliona Grati). Prin urmare, cartea Elisavetei Iovu vine să asigure o posibilitate de creare a acestui „ansamblu” în domeniul studiului literaturii. Totodată, prin studiul imaginii Celuilalt, lucrarea *Imagologia literară: școlii, direcții, metode* implică automat și o educație multiculturală, ceea ce va contribui, cu siguranță, la eficientizarea comunicării interculturale – atât de actuală în contextul globalizării și digitalizării masive din ultimele decenii.

Diana DEMENTIEVA